



احادیثی که امامان معصوم (ع) درباره ظهور امام زمان (عج) نقل کرده‌اند

زمین صبورانه به انتظار قدمت نشسته و آسمان فرشتگان را به استقبالت می‌فرستد، تا بیایی و با عدل بی‌انتهای خود تشنگان را سیراب و اشک از چشمان محرومان و ستمدیدگان جهان پاک کنی.

زمین صبورانه به انتظار قدمت نشسته و آسمان فرشتگان را به استقبالت می‌فرستد، تا بیایی و با عدل بی‌انتهای خود تشنگان را سیراب و اشک از چشمان محرومان و ستمدیدگان جهان پاک کنی.

ای آخرین منجی بشریت به ما بگو با غم هجران شما چه کنیم. گاهی به قدری در زندگی روزمره غرق می‌شویم که فراموش می‌کنیم این جهان یک نجات‌بخش و منجی دارد؛ آقا ما با هر شکل و ظاهری که هستیم منتظر آمدن شما هستیم و می‌دانیم با آمدن شماست که تمام غم‌ها و مشکلات و نابسامانی‌ها جامعه جهانی حل می‌شود.

به گزارش خبرنگار دین و اندیشه خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا)، آخرین امام شیعیان در پانزدهم ماه شعبان 255 ق، علی‌رغم مراقبت‌های ویژه مأموران حکومت عباسی، در خانه امام عسکری علیه السلام چشم به جهان گشودند. تولد مخفیانه آن حضرت بی‌شبهت به تولد حضرت موسی علیه السلام و حضرت ابراهیم خلیل علیه السلام نیست. همان‌گونه که این دو پیامبر بزرگ الهی تحت شدیدترین تدابیر امنیتی فرعونیان و نمرودیان به اراده خداوند و به سلامت در کنار کاخ فرعون و نمرود متولد شدند، حضرت مهدی (عج) نیز در حالی که جاسوسان و مأموران خلیفه عباسی تمام وقایع خانه امام یازدهم علیه السلام را زیر نظر داشتند، در کمال امنیت و بدون آن که دشمنان بویی ببرند، در سحرگاه روز جمعه نیمه شعبان قدم به جهان هستی گذاشتند. شب این میلاد خجسته را «شب برات» و «شب مبارک» و «شب رحمت» می‌خوانند. شیخ صدوق در کمال الدین نقل می‌کند "نرجس خاتون روزی مشاهده می‌کند که نوری وارد بدن او می‌شود و به امام حسن عسکری (ع) موضوع را گزارش می‌کند و امام او را نوید به بارداری امام زمان می‌دهد و می‌فرماید: "پسری می‌آوری که نامش محمد است و پس از من، جانشین من خواهد بود."

نام پدر این بزرگوار امام حسن عسکری (ع) پیشوای یازدهم و نام مادر گرامیشان نرجس خاتون (س) است که ایشان بنا بر روایات یک شاهزاده رومی بودند و در خواب با امام حسن عسکری (ع) آشنا شده و مسلمان می‌شوند. نام بزرگوارش محمد بن الحسن و کنیه‌شان ابوالقاسم است. امام زمان حضرت مهدی (عج) هم نام و هم کنیه حضرت پیامبر اکرم (ص) است. در روایات آمده است که شایسته نیست آن حضرت را با نام و کنیه، اسم ببرند تا آن‌گاه که خداوند به ظهورش زمین را مزین و دولتش را ظاهر گرداند.

القاب امام زمان (عج):

مهدی، خاتم، منتظر، حجت، صاحب الامر، صاحب الزمان، قائم و خلف صالح. از جمله القاب مبارک ایشان می‌باشد. شیعیان در دوران غیبت صغری ایشان را «ناحیه مقدسه» لقب داده بودند. در برخی منابع بیش از 180 لقب برای امام زمان (عج) بیان شده است.

دوران زندگی

از تولد تا غیبت: حضرت مهدی (عج) پس از تولد حدود پنج سال تحت سرپرستی پدر بزرگوارشان امام عسکری علیه السلام به صورت نیمه مخفی زندگی کردند. یکی از کارهای بسیار مهمی که حضرت امام حسن عسکری علیه السلام در این دوره انجام دادند این بود که امام مهدی (عج) را به بزرگان شیعه معرفی کردند تا در آینده در مسئله امامت دچار اختلاف نشوند. غیبت صغری: پس از شهادت حضرت امام حسن عسکری علیه السلام در سال 260 ق دوره غیبت صغری آغاز شد و تا سال 329 ق ادامه پیدا کرد. در این دوره حضرت مهدی (عج) از طریق چهار نایب به ادامه امور مردم می‌پرداختند. دوره غیبت کبری: این دوران از سال 329 ق شروع شد و تا زمانی که خداوند مصلحت بدانند ادامه خواهد داشت در این دوره پاسخ به پرسش‌ها و احکام مردم بر عهده نایبان عام آن حضرت است و حضرت نایب خاصی برای این دوره معرفی نکرده اند. دوره حکومت: پس از ظهور، امام زمان (عج) بر اساس احکام اسلام حکومت واحد جهانی تشکیل خواهند داد که در سایه آن سرتاسر عالم پر از عدل و داد خواهد شد.

نواب اربعه امام زمان (عج):

-ابو عمرو عثمان بن سعید عمری؛ منابع شیعه اطلاعات کمی در مورد زندگی دو نایب اول امام زمان به ما می‌دهند. عثمان ادعا می‌نمود که فرزند حسن عسکری را به چشم دیده بود. او وکیل حسن عسکری بوده است. به اعتقاد کنونی شیعه، عثمان بن سعید مستقیماً توسط حسن عسکری به نیابت تعیین شده بود، هر چند چنین پیداست که تعیین وی به طور رسمی نبوده است.

او سازماندهی شیعیان سامرا را به عهده داشت. در زمان حسن عسکری، عثمان پول از شیعیان عراق به شیعیان سامرا (که تحت کنترل شدید عباسیان بودند) می‌رساند. عثمان کسی بود که بعد از مرگ امام حسن عسکری (ع) مراسم خاکسپاری این امام بزرگوار را سازمان‌دهی کرد.

-ابو جعفر محمد بن عثمان بن سعید؛ محمد همراه پدرش عثمان بن سعید وکالت امام حسن عسکری (ع) را بر عهده داشت. از دیدگاه کنونی شیعه محمد چهل سال وکالت را عهده دار بود و طی این مدت وجوهات شیعه را تحویل می‌گرفت و توقیعاتی از

جانب امام به آنان می‌داد. وی سرانجام در سال ۳۰۵ قمری درگذشت.

-ابوالقاسم حسین بن روح نوبختی؛ به گفته شیخ طوسی شروع نیابت نوبختی به سال ۳۰۶ هجری قمری بود. او توقیعاتی را منتسب به امام زمان ارائه می‌کرد و به پرسش‌های علمای قم پاسخ می‌داد. چنین به نظر می‌رسد که حسین بن روح نوبختی بیش از نواب پیشین نزد شیعیان هم عصرش شناخته شده بود. حسین بن روح توانست به عنوان تنها نایب زمان خود توسط شیعیان پذیرفته شود و خاندان نوبختی تأثیر غالبی بر جامعه شیعیان و علما داشتند.

حسین بن روح همچنین کوشید تا غیبت را علاوه بر توجیه براساس حدیث با رویکردی عقلی نیز توجیه نماید. حسین بن روح علاوه بر آنکه در میان شیعیان بغداد از موقعیت اجتماعی خوبی بهره مند بود، در میان دستگاه خلافت عباسی بخصوص آل فرات نیز از نفوذ و احترام قابل ملاحظه‌ای برخوردار بود.

-ابوالحسن علی بن محمد سمري؛ از دیدگاه تاریخی تنها در زمان خاندان نوبختی بود که نواب مورد پذیرش عموم شیعه بودند و کنترل شیعیان را در دست داشتند. در زمان علی بن محمد این کنترل دوباره از بین رفت و مورد پذیرش عموم شیعه‌ها نبود. با مرگ سمري در سال ۳۲۹ دوران موسوم به غیبت کبری شروع شد.

همه اصحاب امام زمان (عج) جوان و 50 نفرشان زن هستند. یاران مخلص امام دوازدهم در زمان ظهور حضرت 313 نفر هستند که 50 نفر از این یاران را زنان تشکیل می‌دهند، در زمان به زمین آمدن حضرت عیسی (ع) نیز که به همراه امام زمان (عج) خواهند آمد، 800 نفر از پیروان ایشان زن هستند و این امر نشان می‌دهد که زنان نقش موثری در انتظار منجی دارند. برخی از احادیث ائمه در مورد امام زمان (عج):

هنگامی که امام زمان حضرت مهدی (عج) ظهور کند و قیام آزادی بخش وی فراگیر شود، برخی از سلاطین و حاکمان کشورها در برابر او تواضع نموده و سر تسلیم فرود می‌آورند و برخی دیگر با آن حضرت، به مقابله و منازعه بر می‌خیزند و پس از درگیری، متحمل شکست و اضمحلال خواهند شد و حکومت آن حضرت، از شرق تا غرب کره زمین را فرا خواهد گرفت.

در این باره، روایات فراوانی از معصومین (ع) نقل شده است که به برخی از آنها اشاره میکنیم:

امام محمد باقر (ع) می‌فرماید: قیام کننده از ما منصور به رعب و مؤید به نصر است. زمین از برای او در نوردیده شود و گنج‌های پنهان را برای او آشکار کند. سلطنت و حکومت او شرق و غرب را فرا خواهد گرفت و خداوند منان، به دست او دین خود را بر همه دین‌ها غالب گرداند، اگر چه مشرکان را خوش نیاید. در روی زمین هیچ خرابی باقی نماند، مگر این که آبادش کند و روح الله، عیسی بن مریم از آسمان نازل شده و بر او اقتدا کند و پشت سرش نماز بخواند.

امام علی (ع) می‌فرماید: با مهدی ما حجت‌ها گسسته می‌شود؛ او پایان‌بخش سلسله امامان، نجات‌بخش امت و اوج نور است و رازی پیچیده دارد.

پیامبر اکرم (ص) فرمودند: دنیا به پایان نمی‌رسد تا اینکه مردی از اهل بیت من که هم نام من است، سلطنت کند.

امام علی (ع) فرمودند: از علائم ظهور آن است که به همدیگر بد گویند و یکدیگر را تکذیب کنید و از شیعیان من باقی نمی‌ماند؛ مگر به اندازه سرمه در چشم و نمک در غذا و چنین خواهد بود، امتحانات زمان غیبت.

امام علی (ع) فرمود: از علائم ظهور آن است که به همدیگر بد گویند و یکدیگر را تکذیب کنید و از شیعیان من باقی نمی‌ماند؛ مگر به اندازه سرمه در چشم و نمک در غذا و چنین خواهد بود، امتحانات زمان غیبت.

طول عمر امام زمان (عج):

یکی از سوالات و شبهاتی که در خصوص آن حضرت مطرح می‌شود درباره طول عمر مبارک ایشان است. عمر امام (ع) با در نظر گرفتن عمرهای درازی که قرآن بدان‌ها گواهی می‌دهد و در کتاب‌های تاریخی نیز افراد معمر (دارای عمر دراز) زیاد بوده‌اند، و در گذشته و حال نیز چنین کسانی بوده و هستند، عمر زیاد حضرت مهدی (ع) به هیچ دلیلی محال نیست، بلکه از نظر عقلی و دید وسیع علمی و امکان واقع شدن به هیچ صورت بعید نیست. از این‌ها گذشته اگر از نظر قدرت الهی، بدان نظر کنیم، امری ناممکن نیست. در برابر قدرت خدا - که بر هر چیز تواناست - عمرهایی مانند عمر حضرت نوح (ع) و عمر بیشتر از آن حضرت و یا کمتر از آن کاملاً امکان دارد. برای خدای قدیر و حکیم، کوچک و بزرگ، کم و بسیار، همه و همه مساوی است. بنابراین حکمت کامل و بالغ او، تا هر موقع اقتضا کند بنده خود را در نهایت سلامت زنده نگاه می‌دارد. پس طبق حکمت الهی، امام دوازدهم، مهدی موعود (ع) باید از انظار غایب باشد و سال‌ها زنده بماند و رازدار جهان و واسطه فیض برای جهانیان باشد تا هر وقت خدا اراده کند ظاهر گردد، و عالم را پس از آنکه از ظلم و جور پر شده، از قسط و عدل پر کند.